

Familierechtbank Antwerpen (afd. Turnhout), 6 april 2017

16/1575/B

Erkenning – Huwelijk - Buitenlandse authentieke akten - Artikel 27 WIPR - Schijnhuwelijk - Artikel 146bis B.W. - Openbare orde - Artikel 21 WIPR - Schending openbare orde – Artikel 12 EVRM

Reconnaissance – Mariage - Actes authentiques étrangers - Article 27 CODIP - Mariage simulé - Article 146bis C. Civ. - Ordre public - Article 21 CODIP - Violation de l'ordre public- Article 12 CEDH

Inzake van:

1. **H.M.**, arbeidster, geboren te [...] (Nederland) op [...], hebbende de Nederlandse nationaliteit, wonende te 2370 Arendonk, [...], doch keuze van woonst doende op het adres van haar raadsman te Turnhout, Karel Oomsstraat 66;
2. **M.B.G.**, zonder beroep, geboren te [...] (Egypte) op [...], hebbende Egyptische nationaliteit, eveneens wonende te 2370 Arendonk, [...], doch keuze van woonst doende op het adres van zijn raadsman te Turnhout, Karel Oomsstraat 66;

verzoekers,

bijgestaan door Mr. D. Peeters loco Mr. T. Stappers, advocaat te Turnhout, Karel Oomsstraat 66.

En mede inzake:

de ambtenaar van de burgerlijke stand te Arendonk, met burelen gevestigd te 2370 Arendonk, Vrijheid 29;

vrijwillig tussenkomende partij,

vertegenwoordigd door Mr. P. Busschaert ,advocaat te Mol, Markt 50,

Procedure

De rechtbank heeft - naast de oproepingen van partijen en de mededeling aan het openbaar ministerie kennis genomen onder meer van de volgende documenten die zich bevinden in het dossier van de rechtspleging:

- het inleidend verzoekschrift neergelegd ter griffie alhier op 28 oktober 2016;
- het stukkenbundel van het openbaar ministerie;
- het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst neergelegd ter griffie alhier op 01 december 2016;

- de conclusie van de vrijwillig tussenkomende partij neergelegd ter griffie alhier op 15 december 2016 (per fax) en op 20 december 2016 (in origineel);
- de besluiten na tussenkomst van verzoekers neergelegd ter griffie alhier op 19 januari 2017;
- de syntheseconclusie van de vrijwillig tussenkomende partij neergelegd ter griffie alhier op 08 februari 2017 (per fax) en ter zitting van 09 februari 2017 (in origineel);
- de stukkenbundels van partijen.

Gehoord ter openbare zitting van 09 februari 2017 partijen in hun middelen, besluiten en uitleg.

Gehoord ter openbare zitting van 23 februari 2017 mevrouw E. De Ketelaere, Substituut Procureur des Konings in de voorlezing van het geschreven advies van haar ambt.

Gehoord ter openbare zitting van 09 maart 2017 partijen in hun repliek.

Feitelijke voorgaanden en vorderingen

M.B.G heeft de Egyptische nationaliteit en H.M. heeft de Nederlandse nationaliteit.

Verzoekers hebben elkaar in maart 2012 ontmoet in Egypte ([...]) tijdens een vakantie van mevrouw H.M. aldaar.

Mevrouw H.M. ging een koffie drinken in de lokale koffiezaak en meneer M.B.G. bood mevrouw H.M. alsdan een vuurtje aan. Verzoekers hebben alsdan amper gepraat.

3 dagen voor het einde van de vakantie van mevrouw werden telefoonnummers uitgewisseld.

Verzoekers houden voor intensief contact gehouden te hebben via de sociale media. Volgens meneer gebeurde de communicatie via whatsapp en verliep zulks via het vertaalprogramma van Google.

Volgens het feitenrelaas bij besluiten zou mevrouw in augustus 2012 teruggekeerd zijn naar Egypte om aldaar samen met meneer op vakantie te gaan naar Alexandrië (een week) om dan vervolgens 3 weken met meneer door te brengen in diens ouderlijk huis.

Mevrouw heeft verklaard aan de verbalisanten: "ik ben dat jaar (2012) nogmaals naar Egypte gereisd, naar Alexandrië. We hebben daar een appartementje gehuurd samen met zijn moeder. Die verbleef ook in hetzelfde appartement. Ik ben dan 3 weken daar geweest. Toen is de relatie intiem geworden" (stuk 20 OM).

Meneer daarentegen stelt dat mevrouw nog 3 à 4 keer naar Egypte is gekomen, waarbij zij dikwijls in een hotel logeerde en 2 weken bij meneer en diens moeder. Het is pas na hun huwelijk dat zij samen hebben geslapen (stuk 23 OM).

Mevrouw was tijdens deze beperkte persoonlijk contacten overigens nog gehuwd en is - voor de derde maal - gescheiden op 31/8/2012.

Meneer zou mevrouw in december 2014 ten huwelijk gevraagd hebben via internet.

Slechts op 07/01/2015 - volgens de vrouw te wijten aan de onrust in Egypte - zou mevrouw naar Egypte teruggekeerd zijn om er een maand te blijven. In februari 2015 zou mevrouw voor 2 weken teruggegaan zijn naar Nederland om haar appartement leeg te maken.

Verzoekers zijn op 28/03/2015 in het huwelijk getreden te [...] (Egypte). Mevrouw verklaart: "Er was geen feest. Er waren 2 getuigen die ik niet ken. Bij het huwelijk waren wij met twee".

Op 13/06/2015 vond de bruiloft van de dochter van mevrouw H.M. plaats waarvoor mevrouw H.M. terug naar Europa, keerde. Mevrouw verklaart "ik ben dan juni 2015 terug naar Nederland gegaan".

Op 14 augustus 2015 is de man naar België gekomen met een visum C voor 90 dagen (tot 27/11/2015). Na een verblijf van 14 dagen bij de dochter van mevrouw, hebben verzoekers klaarblijkelijk in Nederland (Eindhoven) verbleven, eerst 2 maand bij haar vader, vervolgens 3 maanden bij haar broer. Toen een vriendin een woning voor haar zou gevonden hebben, zouden verzoekers op 12/11/2015 naar België verhuisd zijn, meer bepaald Arendonk, [...].

Meneer verklaarde "door mijn huwelijk kan ik verblijfsrecht krijgen in België" (stuk 23 OM). Mevrouw heeft haar verblijfsrecht in België verloren op 2/6/2016.

Na 27/11/2015, zijnde het einde van het visum kort verblijf van meneer M.B.G., bleef deze in België. Meneer M.B.G. deed een aanvraag gezinshereniging als echtgenoot van mevrouw H.M. welke een eerste keer geweigerd werd omwille van de te beperkte inkomsten van mevrouw H.M. Meneer M.B.G. heeft hierop (13/07/2016) een nieuwe aanvraag gezinshereniging ingediend als echtgenoot van mevrouw H.M.

Mevrouw H.M. heeft zich aangeboden bij de gemeente Arendonk met verzoek om het buitenlands huwelijk te registreren en over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand

Per schrijven van 01.03.2016 werd advies gevraagd aan de Procureur des Konings te Turnhout (ref.16NT458) (stuk 1a), met volgende vermelding "*Zij is hier ook nog bezig met het zoeken naar een job, dus Belgiëroute is hier vrij waarschijnlijk*".

De gemeente Arendonk heeft advies gevraagd aan de Dienst Vreemdelingenzaken conform de Ministeriële Circulaire van FOD Justitie en Binnenlandse Zaken d.d. 13.09.2005.

Op 12.07.2016 heeft het Openbaar Ministerie een negatief advies overgemaakt aan de ambtenaar van de Burgerlijke stand te Arendonk inzake erkenning van het huwelijk tussen partijen afgesloten in Egypte, gebaseerd op volgende elementen:

1. Het leeftijdsverschil van 16 jaar, waarbij meneer 16 jaar jonger is dan mevrouw
2. De taalbarrière: mevrouw H.M. verklaart dat de heer M.B.G. voldoende Engels spreekt en dat zij zo communiceren. Bij het afnemen van de verklaring blijkt echter dat de heer M.B.G. onvoldoende Engels kan om zo een verklaring af te leggen en dat beide gebruik moeten maken van Google Translate om te communiceren.
3. Verzoekers hebben geen geldig visum meer. De heer M.B.G. is naar België gekomen in augustus 2015 met een visum C voor negentig dagen en heeft het bevel gekregen om het

grondgebied te verlaten, ten laatste op 02.07.2016. Mevrouw H.M. heeft haar verblijfsrecht verloren in België op 02.06.2016.

4. Mevrouw H.M. is in Nederland gekend voor verduistering en diefstal en staat daar ook geseind voor afname DNA.

Per aangetekende zending van 18.08.2016 (stuk 8) werden verzoekers in kennis gesteld van de gemotiveerde weigeringsbeslissing, gebaseerd op voormeld negatief advies conform de bepalingen van artikelen 27 Wetboek Internationaal Privaatrecht in combinatie van artikelen 21 en 15 van het Wetboek IPR.

Met dezelfde post werd het Openbaar Ministerie door de ambtenaar van de burgerlijke stand in kennis gebracht van zijn beslissing.

Verzoekers legden op 28.10.2016 een éézijdig verzoekschrift neer ex artikel 27 §1 Wetboek IPR in fine, ertoe strekkende te zeggen voor recht dat het huwelijk aangegaan door eisers als rechtsgeldig dient te worden erkend door alle overheden in België.

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie dezer rechtbank op 1/12/2016 is de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Arendonk vrijwillig tussengekomen.

Bevoegdheid

Op 1 september 2014 is de Wet 30 juli 2013 (BS 27 september 2013 (ed. 2)) in werking getreden. De nieuwe regels inzake rechtspleging zijn vanaf de inwerkingtreding onmiddellijk van toepassing op het voorliggend geschil.

Verzoekers zouden woonachtig zijn in Arendonk. Zij hebben overigens woonplaats gekozen op het adres van hun raadsman in Turnhout.

Huidige familierechtbank is territoriaal bevoegd.

Beoordeling

Artikel 27 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht bepaalt:

“Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

De akte moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid.”

Art. 21 WIPR heeft betrekking op de exceptie van openbare orde en bepaalt dat de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen buitenlands recht geweigerd wordt voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Daaraan wordt toegevoegd dat bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid inzonderheid rekening wordt gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen.

Artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt nu dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van de omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overeenkomstig artikel 12, tweede lid EVRM is het recht om te huwen niet absoluut.

De omzendbrief over de strijd tegen schijnhuwelijken en schijnsamenwoningen van 6 september 2013 van de minister van Justitie geeft een niet-limitatief overzicht van een aantal factoren die gecombineerd 'een ernstige aanduiding kunnen vormen dat een schijnhuwelijk wordt beoogd':

- Partijen verstaan mekaar niet, of kunnen enkel op een gebrekkige wijze met elkaar communiceren, of doen beroep op een tolk;
- Partijen hebben elkaar voor de huwelijksluiting nooit eerder ontmoet;
- Een van de partijen woont duurzaam samen met iemand anders;
- Partijen kennen elkaar naam of nationaliteit niet;
- Een van de aanstaande echtgenoten weet niet waar de andere werkt;
- Manifest uiteenlopende verklaringen omtrent de omstandigheden van de ontmoeting;
- Een som geld wordt beloofd bij het aangaan van het huwelijk;
- Het uitoefenen van prostitutie door één van beiden;
- Het optreden van een tussenpersoon;
- Een groot leeftijdsverschil;
- Een van de partijen heeft het recht op gezinshereniging door huwelijk of wettelijke samenwoning al geopend voor een of meerdere andere personen;
- Een van de partijen heeft al een of meer pogingen gedaan om een schijnhuwelijk of een schijnwettelijke samenwoning te sluiten;
- Een van de partijen is niet geslaagd in alle wettelijke mogelijkheden om zich in België te vestigen.

Volgens de Minister van Justitie moeten dus meerdere indicatoren aanwezig zijn vooraleer sprake kan zijn van een mogelijk schijnhuwelijk. Eén enkel element is onvoldoende.

Toegepast op huidige situatie blijkt:

- Een groot leeftijdsverschil
De man is 16 jaar jonger dan de vrouw.
Dat tussen verzoekers een leeftijdsverschil van 16 jaar bestaat is op zich niet bepalend, maar is wel relevant in combinatie met de overige elementen die ter beoordeling voorliggen.
Meneer is 40 jaar oud en mevrouw 56 jaar oud.
Het is ongebruikelijk in de Egyptische cultuur om als jongere man te huwen met een oudere dame, te meer nu dit betekent dat tweede verzoeker geen kinderen zal krijgen uit dit huwelijk.

- De taalbarrière
Partijen kunnen slechts op een zeer gebrekkige wijze met elkaar communiceren. Mevrouw houdt voor dat partijen communiceren in het Engels, een taal die meneer afdoende zou beheersen.
Dat bij het afnemen van de verklaring echter blijkt dat na een beweerde relatie van 4 jaar de man onvoldoende Engels kan om zo een verklaring af te leggen en dat beide gebruik moeten maken van Google Translate om te communiceren
Dat dit inhoudt dat reële verbale communicatie ontbreekt, wat de grootste vraagtekens oproept aangaande de hechte band die verzoekers voorhouden te hebben en de waarachtigheid van de verklaringen van verzoekers ondermijnt.
Zulks roept tevens vragen op bij de uiteenzetting bij besluiten omtrent de veel en lange gesprekken van verzoekers in de kathedraal met de priester van de heer M.B.G.
De man verklaart daarenboven "Het was een burgerlijke huwelijk, gezien zij reeds gehuwd was. Er was geen feest in de kerk" (stuk 22 OM).
- Manifest uiteenlopende verklaringen omtrent hun contacten
Verzoekers spreken elkaar tegen omtrent het verloop van hun relatie en contacten (desbetreffend wordt verwezen naar de feitelijke uiteenzetting).
- Partijen niettegenstaande ze enkel op een gebrekkige wijze met elkaar konden communiceren via een taalapplicatie reeds besloten hebben te huwen nadat ze elkaar slechts enkele weken in levende lijve gezien hadden en terwijl mevrouw ten tijde van hun ontmoeting en de korte persoonlijke contacten voor de huwelijksvraag nog gehuwd was.
- Het huwelijksaanzoek gebeurde klaarblijkelijk in december 2014. Er was geen feest of genodigden. Er waren 2 getuigen die mevrouw niet kende en waaromtrent ook geen band met meneer wordt aangegeven. Bij het huwelijk waren verzoekers louter met twee.
Voor mevrouw betreft het bovendien het vierde huwelijk, terwijl zij naar eigen verklaring met haar tweede echtgenoot 5 maanden is samen geweest en met haar derde echtgenoot 6 maanden (stuk 20 OM).
- Verblijfsrechtelijk voordeel
Meneer verklaarde uitdrukkelijk "door mijn huwelijk kan ik verblijfsrecht krijgen in België (stuk 23 OM).
Mevrouw had haar verblijfsrecht in België verloren op 2/6/2016.
- Zij heeft een nieuwe verklaring van inschrijving afgelegd in haar hoedanigheid van EU-werkneemster en heeft slechts op 14/12/2016 een E-kaart bekomen.
De man heeft nog steeds geen verblijfsrecht in België.
- Dat in conclusie namens verzoekers enerzijds op pagina 5 gesteld wordt dat de samenleving niet meteen hoeft in te treden en niet uit genegenheid moet voortkomen en anderzijds op pagina 7 geschreven wordt dat de relatie van verzoekers oprecht is.

- De verbalisanten hebben zich evenwel in het kader van het onderzoek verschillende malen aangeboden op het adres [...].
Ondanks vijf pogingen op verschillende tijdstippen konden zij niemand aantreffen. De verbalisanten stellen tevens het ook opvallend te vinden dat geen van hun namen op de deurbel staan, noch op de brievenbus; slechts na achterlating van een kaartje met de vraag tot contactopname kon het verhoor plaatsgrijpen, doch voor de man uitsluitend met een tolk Arabisch

- België route
Gelet op het voorgaande blijkt niet dat verzoekers effectief woonachtig zijn in Arendonk. Mevrouw is van Nederlandse nationaliteit. Zij werkte hier niet. Desalniettemin vraagt de man een visum C voor 90 dagen aan in België.
Verzoekers hebben na aankomst van de man in België minstens 5 maanden in Nederland verbleven respectievelijk bij de vader en broer van mevrouw in Eindhoven.
Kort voor het beëindigen van het visum in november 2015 zou een vriendin een woning voor verzoekers gevonden hebben. De argumentatie van verblijf in België ingevolge woonst van de dochter van mevrouw alhier, gaat niet op, gelet op de afstand van 70 km tussen Arendonk en Diepenbeek.
Verzoekers werden in het kader van het onderzoek niet aangetroffen in hun adres te Arendonk.
Per schrijven van 01.03.2016 werd door de Ambtenaar van de burgerlijke stand advies gevraagd aan de Procureur des Konings te Turnhout, met de volgende vermelding *“Zij is hier ook nog bezig met het zoeken naar een job, dus de Belgiëroute is hier vrij waarschijnlijk”*.
Mevrouw heeft haar verblijfsrecht in België overigens verloren op 02.06.2016.
Mevrouw zou in Nederland gekend zijn voor verduistering en diefstal en daar geseind staan voor afname DNA.

De rechtbank sluit zich aan bij de redengeving van de weigeringsbeslissing.

Deze elementen vormen ernstige en overeenstemmende objectieve gegevens waaruit kan afgeleid worden dat de intentie van één van de partijen kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van verblijfsrechtelijk voordeel in hoofde van de man.

De door de verzoekers bijgebrachte stukken of beweringen doen geen enkele afbreuk aan voornoemde objectieve vaststellingen. Integendeel, mevrouw H.M. heeft misschien dan wel een nieuw verblijfsrecht verkregen, de heer M.B.G. niet. Zijn aanvraag tot verder verblijf via een familielid werd nogmaals geweigerd door DVZ. Ook hiertegen is men in beroep gegaan. Wat maakt dat deze procedure zo goed als de laatste kans is voor de heer M.B.G. om een verblijfsrecht te verkrijgen.

De vordering van verzoekers wordt dan ook ongegrond verklaard

Gerechtskosten

Verzoekers zijn in het ongelijk gesteld.

Verzoekers menen dat zij -zelfs indien hun vordering zou worden afgewezen- alleszins niet kunnen worden veroordeeld in betaling van enige rechtsplegingsvergoeding aan de Ambtenaar van de Burgerlijke stand van gemeente Arendonk, gezien de vrijwillig tussenkomende partij zelf heeft beslist in deze procedure tussen te komen, terwijl dit geen enkele meerwaarde biedt en er tevens geen enkele verplichting is om dit te doen.

Waar de Ambtenaar van de Burgerlijke stand van gemeente Arendonk vrijwillig in de procedure is tussengekomen, wordt iedere partij veroordeeld tot de door henzelf gemaakte kosten.

**OM DEZE REDENEN,
BESLISSING VAN DE FAMILIERECHTBANK**

Werden in acht genomen, de voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de Wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van de familie- en jeugdrechtbank.

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg, gehoord het openbaar ministerie in haar advies.

Verklaart de vordering ontvankelijk, doch ongegrond.

Verwijst iedere partij tot de door henzelf gemaakte kosten.

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare zitting, van de Rechtbank van Eerste Aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout, Kamer TF2, op donderdag zes april tweeduizend zeventien door:

G. Deschoemaeker, Rechter, Voorzitter van de Kamer,
in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie,
met bijstand van griffier A. Aerts.